

به نام خدا

امیر مهدی نامجو

تمرین پیاده سازی اول درس هوش مصنوعی – استاد گرامی: جناب آقای دکتر عبدی

دانشگاه صنعتی شریف – دانشکده مهندسی کامپیوتر

ابتدا در مورد کدهایی که همراه سؤال است توضیح می‌دهم. توجه کنید که در فایل README.txt هم در مورد هر فایل و کار آن و اجرای کلی تمامی فایل‌ها توضیحاتی کوتاه به انگلیسی نوشته‌ام. توضیح مفصل‌تر در مورد کل برنامه این فایل PDF قرار دارد.

در کدهای همراه سؤال چهار فایل پایتون با نام‌های HillClimbing.py و MultiThread_HillClimbing.py و SimulatedAnnealing.py و MultiCore_HillClimbing.py به همراه نمونه txt داده شده قرار دارد. هر سه این‌ها مستقل از دیگری هستند و با اجرا به راحتی عملیات را روی فایل new_example.txt انجام می‌دهند. برای اجرا این فایل باید دقیقاً کنار این سه فایل پایتون باشد. اگر بخواهید فایل با نام دیگری بدهید، باید تابع initialize تغییر داده شود. اگر تابع قرار نیست تغییر کند، باید نمونه‌های جدید با همین نام در کنار فایل‌ها باشند. در هنگام اجرا سه عدد از کاربر خواسته می‌شود. عدد اول lower bound است (در مثال صورت سؤال منفی ۱۰۰۰)، عدد بعدی higher bound است (در مثال صورت سؤال ۱۰۰۰) و عدد آخر step. در مورد step الگوریتم‌های من همگی با step متغیر هستند و صرفاً چون سؤال گفته بود باید ورودی گرفته شود ورودی گرفته‌ام ولی رسماً از step‌ها استفاده‌ای نکرده‌ام و خودم آن‌ها را تغییر می‌دهم. در مورد lower bound و higher bound هم توجه کنید که این اعداد صرفاً تعیین کننده بازه اولیه ساخت یک state رندوم هستند و به نوعی step‌های اولیه هم برابر

$$(high - low) * 0.2$$

هستند که به تدریج تغییر می کنند؛ اما در کد تضمین نکرده ام که جواب نهایی از این بازه ها خارج نشود و بعضاً حرکات اولیه که بازه گسترده ای دارند ممکن است باعث شوند که جواب در این بازه قرار نگیرد، اما همچنان جواب درستی باشد؛ یعنی در کل از این دو عدد صرفاً برای تعیین بازه اولیه و step های اولیه استفاده شده است.

درون کد HillClimbing.py دو تابع اساسی هست. یکی variable_step_hill_climber و دیگری random_restart_variable_step_hill_climber

من به طور پیش فرض از تابع دوم استفاده می کنم که با توجه به روش random_restart سؤال را حل می کند و جواب های خوبی به دست می آورد. تابع اول فقط روی یک نقطه الگوریتم را اجرا می کند و در نتیجه ممکن است در یک مینیمم محلی گیر کرده و جواب خوبی به دست ندهد. با این وجود اگر می خواهید با تابع اول سؤال را تست کنید، کافی است خط ۱۹۴ از حالت کامنت در بیاید و خط ۱۹۶ کامنت شود. این موضوع را با یک کامنت در خود کد هم مشخص کرده ام.

درون کد MultiThread_HillClimbing.py با استفاده از تابع اول کد قبل یعنی variable_step_hill_climber و استفاده از Thread های پایتون، برای ۴ نقطه رندوم الگوریتم اجرا می شود. (این عدد با تغییر متغیر NUMBER_OF_TESTS در کد قابل تغییر است). در ابتدا برای ۲۰۰ نقطه گرفته بودم که زمان قابل توجهی طول می کشید. با این وجود به دلیل این که Thread های پایتون عموماً روی یک هسته CPU فراخوانی می شوند، این کد به طور کلی کندتر از بقیه است و برای ۲۰۰ نقطه حدود ۵ دقیقه اجرای آن طول می کشد؛ اما برای ۴ نقطه سریع است. البته امکان سریع تر کردن بسیار زیاد این کد با استفاده از کتابخانه multiprocessing که امکان استفاده از چند هسته را فراهم می کند وجود داشت و در کد بخش MultiCore_HillClimbing.py که در لحظات نزدیک ددلاین نوشته ام از آن استفاده کرده ام و از اجرای صحیح فایل MultiCore_HillClimbing.py بر روی همه سیستم ها مطمئن نیستم و صرفاً خودم توانستم روی Win10 64Bit که به آخرین نسخه آپدیت شده آن را اجرا کنم. همچنین امکان استفاده از کتابخانه های CUDA شرکت Nvidia نظیر numba و cudatoolkit برای انجام کل پردازش ها روی هسته های CUDA کارت گرافیک که تعداد بالایی دارند هم ممکن است ولی کار با این کتابخانه نسبتاً دشوار است و به طور کلی یادگیری کار کردن با آن از مبحث یک تمرین هوش مصنوعی فراتر است و به علاوه از آن جایی که من مطمئن نبودم که کامپیوتری که این کد روی آن تست خواهد شد کارت گرافیک شرکت NVIDIA را دارد یا نه، از این روش ها استفاده نکردم و صرفاً به کتابخانه معمول threading پایتون اتکا کردم و در فایل آخر هم از

multiprocessing استفاده کرده‌ام که روش بهتری است ولی به دلیل این که خیلی با آن کار نکرده‌ام در مورد پایدار بودن کد مطمئن نیستم.

حال در مورد روش‌های استفاده شده در حل سؤال توضیح می‌دهم.

در ابتدا در مورد نحوه انتخاب همسایه‌ها توضیح می‌دهم. در این سؤال همسایه‌ها به این صورت انتخاب شده‌اند که حالت فعلی به یک تابع به نام `all_neighbours_generator` داده می‌شود. این تابع علاوه بر این یک عدد به نام `step` هم می‌گیرد. با گرفتن این دو، اگر اندازه بردار داده شده به آن `a` باشد، تابع در مجموع `2a` همسایه تولید می‌کند که در هر کدام یکی از متغیرها انتخاب شده و به اندازه یک `step` به بالا یا پایین رفته است. در نهایت از آن جایی که ممکن است در صورت وجود تعداد متغیر زیاد تعداد همسایه‌ها خیلی زیاد بشود، اگر این تعداد بیش از ۴۰ عدد بشود، تنها ۴۰ تا از آن‌ها به صورت رندوم انتخاب می‌شوند. این موضوع برای این است که در تعداد متغیر بالا، تولید و چک کردن همسایه‌ها (به خصوص در `HillClimbing`) خیلی طول نکشد. ضمن این که بدیهتاً تعداد کل همسایه‌ها خیلی زیاد است و نمی‌توانم همه را تولید کنم و به ناچار با تغییر یک متغیر کنار آمده‌ام.

برای تابع هزینه از `MSE` یا `Mean Square Error` استفاده کرده‌ام. فرض کنید که مثلاً ما بردار `X` را به عنوان جواب پیدا کرده‌ایم. این بردار را یکی یکی در هر کدام از ضابطه‌ها جایگزین می‌کنیم و اگر `m` معادله داشته باشیم، به `m` عدد می‌رسیم که آن‌ها را `Ai` می‌نامیم. از طرفی `m` عدد هم به عنوان سمت راست معادله داریم که آن‌ها را `Bi` می‌نامیم و `MSE` را به این صورت تعریف می‌نماییم:

$$MSE = \frac{1}{m} \sum_{i=0}^{m-1} (A_i - B_i)^2$$

طبق درس آمار و احتمال معمولاً از این روش برای برآورد میزان خوب بودن تخمین استفاده می‌شود.

در ابتدا من صرفاً از طریق قدر مطلق اختلاف‌ها یعنی

$$Cost = \sum_{i=0}^{m-1} |A_i - B_i|$$

استفاده کرده بودم که نسبتاً جواب‌های خوبی می‌داد ولی با تغییر آن به `MSE` مشاهده کردم که دقت جواب‌ها تا حدی بهبود یافت و از این رو از این تابع استفاده کردم.

طبق این مطلب ([لینک](#)) هم چون MSE به اعداد خیلی پرت بار معنایی بیش تری می دهد و بیش تر جریمه می کند، معیار بهتری نسبت به قدر مطلق ها است.

معیار من هم برای دقت نهایی خود MSE و ریشه آن که RMSE گفته می شود بوده است. به علاوه حاصل جایگذاری اعداد در معادلات را هم نمایش می دهم و می توانید مشاهده کنید که با دقت بسیار بالایی به اعدادی که در سمت راست معادله قرار می گیرند نزدیک هستند.

در مورد روش های گفته شده، همان طور که در بالا هم گفته شد، برای فایل HillClimbing.py تابع variable_step_hill_climber روش hill climbing را صرفاً روی یک نقطه اولیه اجرا کرده و در نهایت احتمال خطا داشتن آن زیاد است. در این روش step ها هم متغیر هستند و اگر نتواند بین همه همسایگان، حالت بهتری بیابد، step را ۲ برابر کاهش می دهد. همچنین تا حدی جلو می رود که خطا از

0.000000001 کمتر شود و پس از آن متوقف می شود. ضمن این که اگر مراحل کاهش step هم برابر یا بیش از ۳۰ مرحله بشود باز هم متوقف می شود. همچنین اگر تعداد کل مراحل از ۱۰۰۰۰۰۰۰۰ (یک میلیارد) هم بیش تر شود متوقف می شود هر چند بعید است که واقعاً به این حالت برسیم.

تابع random_restart_variable_step_hill_climber هم چنین روشی را پیاده سازی می کند ولی با این تفاوت که هر بار که تعداد مراحل کاهش step از بیش تر مساوی ۳۰ بشود، بهترین حالت فعلی را ذخیره کرده و دوباره از اول عملیات را restart می کند. این عمل تا حدی پیش می رود که تعداد کل مراحل ۱۰۰۰۰ را رد نکند و پس از آن کلاً به اتمام می رسد و بین همه بهترین حالت های هر دفعه، بهترین را پیدا می کند.

هر دوی این توابع در ورودی خود یک تابع hill_climber هم می گیرند که در اصل هسته اصلی hill_climbing است و به این صورت رفتار می کند که بین همسایه ها، تابع هزینه را محاسبه کرده و بهترین (کمترین هزینه) را انتخاب می کند و best_state گلوبال را آپدیت می کند. اگر هم کلاً هیچ کدام بهتر نباشد، false به معنی عدم تغییر بر می گرداند. توجه کنید که best_state هر کدام از random_restart ها در متغیر all_of_best_states ذخیره شده است و ربطی به این best_state ندارد.

در مورد فایل MultiThread_HillClimbing.py هم به طور همزمان ۴ نقطه همزمان بررسی می شوند. فقط باید توجه کرد که در این حالت از تابع variable_step_hill_climber استفاده می کنیم. هر چند نتیجه نهایی نسبتاً

خوب است اما تعداد نقطه‌های انتخابی را پایین در نظر گرفتیم. در ابتدا حدود ۲۰۰ نقطه بودند که به دلیل اجرای همزمان ۲۰۰ نقطه روی یک هسته CPU زمان زیادی صرف می‌شود. اصول کلی این حالت مشابه بخش قبل است. در مورد فایل `MultiCore_HillClimbing.py` این فایل از طریق پردازش موازی روی همه هسته‌های CPU با تستی که من کردم در حدود ۳۰ ثانیه ۵۰ پردازش موازی روی حالات رندوم مستقل را به خوبی انجام داد. با این وجود برای ۲۰۰ پردازش از نظر سیستمی با یکسری مشکل مواجه شد و یکسری خطاهای مربوط به عدم امکان اجرا داد. سی پی یو من Intel Core i7 8750H است که ۶ هسته فیزیکال پردازشی و ۱۲ پردازنده لاجیکال دارد. کد این بخش را من نزدیک به لحظات ددلاین نوشته‌ام و نمی‌توانم پایداری کامل آن را تضمین نمایم. هر چند کلاً سؤال هم پردازش چندهسته‌ای از ما نخواست بود و من صرفاً برای یادگیری بیش‌تر از این کتابخانه استفاده کرده‌ام. اجرای این کد را صرفاً روی Win10 64bit با آخرین آپدیت تست کرده‌ام و مخصوصاً روی سیستم عامل‌های مبتنی بر UNIX نظیر اوبونتو به دلیل یکسری تفاوت در مورد هندل شدن اجرای چندهسته‌ای از روی سیستم عامل، نمی‌دانم رفتار درستی نشان خواهد داد یا نه.

در مورد فایل `SimulatedAnnealing.py` روش کار من به این صورت بوده که هر بار به روش قسمت‌های قبل همسایه تولید می‌کنم. بعد یکی یکی همسایه‌ها را بررسی می‌کنم. اگر بهتر بودند که انتخاب می‌شوند. اگر بهتر نبودند با احتمال $e^{(cost_{curr}-cost_{neighbour})/t}$ انتخاب می‌شوند. که $cost$ ها به روش mse انتخاب شده و چون در این جا $cost$ معیار بوده در اصل باید حالت فعلی را منهای همسایه‌اش بکنیم که عدد منفی به دست بیاید. چون حالت‌های بدتر به معنی $cost$ بیش‌تر همسایه هستند و باید عدد صورت منفی بشود. برای تغییر t به این صورت است که من چهار پارامتر تعریف کرده‌ام. `CONSTANT_FACTOR` و `T_start` و `T_end` و `alpha`. در این جا $T_start = 100 * CONSTANT_FACTOR$ و

$T_end = 0.0000001 * CONSTANT_FACTOR$. در اصل $CONSTANT_FACTOR=0.05$ معیاری است برای این که در هنگام تقسیم شدن در توان عددهای کلی معنادار باشند و عددهای خیلی بزرگ یا کوچک به دست نیایند. $alpha=0.9996$ هم میزان کم شدن t در هر مرحله است و بعد از هر مرحله $t=t*alpha$ می‌شود. خود t هم از T_start شروع کرده و تا زمانی که به T_end نرسد برنامه ادامه دارد. در طول کار بار عددهای `CONSTANT_FACTOR` و $alpha$ و بازه زمانی بین هر بار تغییر $alpha$ را عوض کرده‌ام تا به این اعداد رسیده‌ام. در $alpha$ های کمتر (مثلاً ۰,۹ یا ۰,۹۹) و یا حالت‌هایی که $alpha$ با بازه‌های زمانی زیاد بین مراحل عوض می‌شد

و یا زمانی که `CONSTANT_FACTOR` خیلی زیاد بود، عموماً جواب‌ها دقت خوبی نداشتند. این اعداد با تست حالت‌های مختلف به دست آمده‌اند و خصوصاً `CONSTANT_FACTOR` های بیش تر یا کمتر عموماً همگی مشکل زا بودند. برای `alpha` هم بیشتر کردن و نزدیک تر کردن آن به ۱ هر چند شاید تا حدی به دقت الگوریتم کمک کند ولی زمان اجرا را هم بیش از اندازه بالا می‌برد. زمان اجرای فعلی حدود 10 ثانیه (برای نمونه داده شده در سؤال) است که نسبتاً خوب است.

در روش من، در صورتی که بین همه همسایه‌های تولید شده به دلیل احتمال هیچ کدام انتخاب نشوند، `step` حدود ۱,۵ برابر کاهش یافته و دوباره همسایه‌های جدید تولید می‌شوند. یعنی در کل شرط کاهش `step` همین موضوع است که الگوریتم در یک نقطه گیر کند و احتمالات کوچک باشند و هیچ کدام از همسایگان هم بهتر نباشند. در مجموع با تغییرات مختلف و تجربی سر این اعداد، به اعدادی که اکنون در کد هستند رسیده‌ام که هم از نظر زمان نتیجه خوبی بدهد و هم از نظر سرعت.

برای بررسی نتیجه حدودی توجه کنید که: (زمان‌ها براساس نمونه داده شده)

روش `variable_step_hill_climber`:

معمولاً خطای حدود `0.000000001` تعیین شده را در زمان حدود ۱,۵ ثانیه می‌دهد. هر چند بعضاً من با مواردی مواجه شدم که خطای خوبی به دست نیامد اما این موارد نادرند.

روش `random_restart_variable_step_hill_climber`:

معمولاً خطای حدود `0.000000001` تعیین شده را در زمان حدود ۹ ثانیه جواب می‌دهد. تقریباً مورد نادری که خطای خوبی نداشته باشد را پیدا نکردم.

روش `MultiThread_HillClimbing` که در اصل انجام روش `variable_step_hill_climber` روی همزمان تعدادی نقطه است:

برای ۴ نقطه در حدود ۴ ثانیه با دقت `0.000000001` ولی برای ۲۰۰ نقطه زمان زیادی نزدیک به ۵ دقیقه. دلیل این موضوع این است که پایتون و کتابخانه `Threading` خیلی قادر به تقسیم روی هسته‌های مختلف پردازنده‌ها نیست. اگر این را با کتابخانه‌های مربوط به `CUDA` نوشته می‌شد، سرعت کار به شدت بالا می‌رفت که به دلیل

پیچیدگی کار با این کتابخانه و عدم اطمینان از این که کامپیوتری که کد روی آن اجرا می‌شود، کارت گرافیک NVIDIA دارد یا نه این کار را نکردم.

در روش `MultiCore_HillClimbing.py` که این هم با استفاده از `variable_step_hill_climber` همزمان روی تعدادی نقطه‌ها انجام می‌شود:

برای ۵۰ نقطه در حدود ۳۰ ثانیه با دقت 0.000000001 می‌دهد. این فایل به دلیل استفاده واقعی از هسته‌های CPU به شدت از روش قبلی که با استفاده از ترد بود بهتر است. اما به هر حال چون اولین بار بود که از کتابخانه `multiprocessing` استفاده کردم، در مورد پایدار بودن کامل کد از نظر ثبات اجرا و امکان ادامه کار توسط سیستم عامل، به خصوص برای ورودی‌های بزرگ‌تر مطمئن نیستم. چون کد فعلی استفاده از CPU من را روی همه هسته‌ها به ۱۰۰ درصد می‌رساند.

برای روش `SimulatedAnnealing` با اعداد گفته شده در بالا:

در حدود ۱۰ ثانیه جوابی با همان دقت به دست می‌دهد. البته توجه کنید که با کمتر کردن `T_end` می‌توان دقت را بالاتر برد ولی زمان اجرا هم افزایش می‌یابد. البته با تغییر `alpha` به ۰,۹۹۹ تقریباً در زمان ۵ ثانیه‌ای به همان جواب می‌توان دست یافت. ولی باید توجه کرد که دیگر خیلی `alpha` را از این پایین‌تر نیاوریم. چون در این صورت با وجود کاهش زمان، `MSE` بالا رفته و یعنی خطا افزایش می‌یابد. در کل آن طور که من فهمیدم دقت و زمان به شدت به `alpha` وابسته هستند و همین‌طور تغییر در `CONSTANT_FACTOR` و زیاد یا کم کردن بیش از حد آن (به خصوص به خاطر تغییر در دمای شروع که میزان حرکات تصادفی خیلی غیر منطقی اولیه را مشخص می‌کند) هم به شدت مشکل‌زا می‌شود و الگوریتم نسبت به این موارد بسیار حساس است.

همچنین توجه کنید که در عبارات بالا منظور من از دقت یا خطا میزان `MSE` گزارش شده توسط تابع `cost_function` برای جواب نهایی است.

یک تابع به نام `report_maker` هم نوشته‌ام که کلاً گزارش مدت زمان اجرا و جواب نهایی و `MSE` و نتیجه جایگذاری جواب نهایی در عبارات را نمایش می‌دهد.

با مشاهداتی که داشتم و اعدادی که به طور تجربی به دست آوردم، تقریباً توانسته‌ام همه الگوریتم‌ها را تا حد خوبی از نظر زمانی و دقت نزدیک هم بیاوریم. اما اطمینان روش `random_restart` و `SimulatedAnnealing` با

توجه به اعداد تعیین شده و نتیجه‌ای که در نهایت به دست آوردم در چندین بار تست کردن، نسبتاً نتایج معتبرتری بود. ضمن این که روش MultiThread اگر واقعاً برای هسته‌های CUDA کارت گرافیک نوشته شود و روی تعداد تست بالا بر روی کارت گرافیک قوی نظیر کارت‌های سری GTX 1070 یا GTX 1080 یا RTX 2070 و RTX 2080 که تعداد هسته‌های CUDA بین ۲۰۰۰ تا ۴۵۰۰ دارند اجرا بشود، به شدت روش سریع و دقیقی خواهد بود اما اجرای آن روی یک هسته CPU از نظر زمانی به هیچ وجه به صرفه نیست.